

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0284 van 18 juli 2012
in de zaak 1112/0114/SA/3/0089

In zake: de **gemeente BORSBEEK**, vertegenwoordigd door de heer Luc DE BUSSEER, gemeentesecretaris en de heer Leo VLAEYMANS, burgemeester

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Erik VANDEN BRANDE
kantoor houdende te 1040 Brussel, Sint-Michielslaan 55 bus 10
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 13 oktober 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 25 augustus 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Borsbeek van 28 april 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van twee publiciteitsborden en een afsluiting.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 4 april 2012 met nummer S/2012/0065 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onontvankelijk verklaard.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 juni 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer [REDACTED] die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Erik VANDEN BRANDE die verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 24 november 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 12 december 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkommst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 12 mei 2005 weigert de verwerende partij een vergunning voor het plaatsen van een reclamepaneel van 20m². Op 26 februari 2006 weigert de verwerende partij een vergunning voor het plaatsen van een reclamepaneel van 10m². Beide aanvragen werden geweigerd gelet op de oriëntatie van de betrokken panelen naar een toeristische weg ([REDACTED]).

Op 18 februari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkommende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een terreinafsluiting ter voorkoming van het sluikstorten en het plaatsen van een reclamepaneel 16m² en een reclamepaneel 8m² op 2 zijgevels”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied. Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, *“Grootstedelijk gebied Antwerpen”*, dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling noch binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 22 maart 2011 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij weigert op 28 april 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De woningen waar men de reclamepanelen tegen wenst te plaatsen zijn vergund of worden geacht vergund te zijn. De aanvraag voldoet echter niet aan de regelgeving op de publiciteit en reclame, o.a. het koninklijk besluit van 14.12.1959 en latere wijzigingen inzake reclame, de afmetingen van de borden en de opschriften. De reclameborden zouden aangebracht worden tegen een zijgevel van een gebouw gericht naar de [REDACTED] die daar het statuut heeft van een toeristische weg en waarlangs volgens het bovenvermelde KB dus geen publiciteit mag geplaatst worden.

Ook de aanvraag voor het plaatsen van een afsluiting is niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening. De aanvraag betreft een houten afsluiting van 2,20m hoog die men wenst te plaatsen op de perceelsgrens, zowel aan de zijde van de [REDACTED] als aan de zijde van de [REDACTED]. Dergelijke aanvraag past niet in het straatbeeld aangezien de afsluiting zichtbaar zal zijn vanaf de weg.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 31 mei 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 18 augustus 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

De [REDACTED] is een toeristische gewestweg. De aanvraag dient getoetst te worden aan de regelgeving inzake het aanplakken en reclame maken, met name het koninklijk besluit van 14 december 1959 en latere wijzigingen.

Overeenkomstig artikel 1 van voormeld koninklijk besluit, is het verboden aanplakbrieven aan te brengen of te behouden en enig ander visueel reclame- of publiciteitsmiddel te gebruiken op toeristische verkeerswegen, door de Koning aangewezen, en op enige andere plaats, zodra zij vanaf die verkeerswegen herkenbaar zijn.

Het plaatsen van een reclamepaneel, zichtbaar vanop een toeristische gewestweg ([REDACTED]), werkt visueel storend naar de omgeving toe en beoogt geen kwalitatieve en esthetische afwerking van de ebstaande blinde gevel, die deel uitmaakt van de straatwand van de [REDACTED].

Volgens de algemeen gehanteerde stedenbouwkundige regels kunnen in de voortuinen enkel lage muurtjes tot 40cm hoog als erfafscheiding worden toegestaan. Een houten afsluiting van 2m20 hoog past niet in het straatbeeld met woningen en kan vanuit ruimtelijk oogpunt niet worden aanvaard.

...”

Na de hoorzitting van 23 augustus 2011, beslist de verwerende partij op 25 augustus 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag beoogt het plaatsen van twee publiciteitspanelen met een oppervlakte van 8m² en 16m². Beide reclamepanelen zijn daarbij volledig gericht naar de [REDACTED]. Het paneel van 8m² wordt geplaatst tegen de blinde gevel van een bestaande woning, op de hoek van de [REDACTED]. Het paneel van 16m² wordt geplaatst op de blinde gevel van de woning [REDACTED]. Het terrein tussen beide wachtgevels is braak gelegen en zal worden afgesloten met een houten omheining van 2m20 hoog.

De [REDACTED] is een toeristische gewestweg. De aanvraag dient getoetst te worden aan de regelgeving inzake het aanplakken en reclame maken, met name het koninklijk besluit van 14 december 1959 en latere wijzigingen.

Het Agentschap Wegen en Verkeer heeft een gunstig advies uitgebracht over de aanvraag. Deze dienst is bevoegd om de aanvraag te toetsen aan de bepalingen van het KB dd. 14/12/1959. Uit het gunstig advies kan worden afgeleid dat de bevoegde dienst geen strijdigheid van de aanvraag met de verbodsbepalingen inzake toeristische verkeerswegen heeft vastgesteld.

De omheining wordt gevraagd om het terrein te beschermen tegen vandalisme. Het gebruik van hout voor een omheining is aanvaardbaar in woongebied.

De aanvraag is vanuit ruimtelijk oogpunt aanvaardbaar. Vermits het reclamepaneel en de houten afsluiting wordt gevraagd in afwachting van een definitieve invulling van het perceel, wordt slechts een tijdelijke vergunning verleend voor een periode van 5 jaar.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 4 april 2012 met nummer S/2012/0065 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De Raad heeft met het arrest van 4 april 2012 met nummer S/2012/0065 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de verzoekende partij als onontvankelijk verworpen en dit op grond van de volgende overwegingen:

“ ...

2.

*De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich in het inleidend verzoekschrift omschrijft als: ‘...de heer **Luc De Busser**, gemeentesecretaris, en de heer **Leo Vlaeymans**, burgemeester, namens de gemeente Borsbeek...’ en dat in de begeleidende zendingsbrief wordt gesteld dat het verzoekschrift uitgaat van de gemeente Borsbeek.*

Nog los van de vraag of de gemeente Borsbeek, gelet op de artikelen 57, §3, 9° en 193, eerste lid Gemeentedecreet, in rechte kan vertegenwoordigd worden door de burgemeester en de gemeentesecretaris, stelt de Raad daarnaast vast dat in het beschikkende gedeelte van de beslissing om in rechte te treden van 6 oktober 2011 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Borsbeek het volgende wordt gesteld:

“ ...

Artikel 1

Het college van burgemeester en schepenen treedt in rechte tegen het besluit van de deputatie van de provincieraad Antwerpen tot het inwilligen van het beroepschrift van ████████ tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 28 april 2011 tot weigering van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning van ████████ voor het plaatsen van 2 reclamepanelen en het plaatsen van een afsluiting op een perceel gelegen ████████ en bekend met kadastrale omschrijving ████████.

Artikel 2

Het college van burgemeester en schepenen beslist tegen het voormelde besluit van de deputatie van de provincieraad Antwerpen in beroep te gaan bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen en tegelijkertijd de schorsing van dit besluit te vragen.

Artikel 3

Het college van burgemeester en schepenen beslist een stedenbouwkundige verordening op te maken inzake plaatsen van publiciteitsinrichtingen, reclames, opschriften en uithangborden.

...”

Hoewel het inleidend verzoekschrift de gemeente Borsbeek, al dan niet rechtsgeldig vertegenwoordigd door de gemeentesecretaris en de burgemeester, lijkt aan te duiden als verzoekende partij, een vaststelling die wordt versterkt en bevestigd door de begeleidende zendingsbrief, wordt in de beslissing van 6 oktober 2011, naast het voornemen om een stedenbouwkundige verordening op te maken, integendeel uitdrukkelijk gesteld dat het college van burgemeester en schepenen in rechte wenst te treden.

Op grond van voorgaande gegevens dient de Raad bijgevolg vast te stellen dat er met betrekking tot de hoedanigheid van de verzoekende partij kennelijk een discrepantie bestaat tussen de inhoud en de draagwijdte van het inleidend verzoekschrift enerzijds en de beslissing om in rechte te treden van 6 oktober 2011 anderzijds.

Uit de samenlezing van het inleidend verzoekschrift en de beslissing van 6 oktober 2011 moet immers vastgesteld worden dat ten onrechte geen onderscheid wordt gemaakt tussen de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen om op grond van de artikelen 57, §3, 9° en 193, eerste lid Gemeentedecreet de gemeente in rechte te vertegenwoordigen, met inbegrip van het nemen van de beslissing hiertoe, en de bevoegdheden die overeenkomstig artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet exclusief aan het college van burgemeester en schepenen worden toegewezen.

3.

Vermeld onderscheid is nochtans essentieel bij het bepalen en beoordelen van de hoedanigheid waarin de verzoekende partij zich bij de Raad aandient en van het belang waar de verzoekende partij, gegeven haar hoedanigheid, op wenst te steunen. Het komt de Raad immers niet toe, zelfs niet ambtshalve, om invulling te geven aan de hoedanigheid van de verzoekende partij, evenals het belang waarop de verzoekende partij haar beroep meent te kunnen steunen. Deze vaststelling volstaat op zich om tot de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing te besluiten.

Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure wordt, gelet op artikel 4.7.12 VCRO en volgende, uitdrukkelijk toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen en valt in die zin te beschouwen als een beslissing zoals wordt bedoeld in artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet. Uit deze bevoegdheid put het college van burgemeester en schepenen, gelet op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO, als vergunningverlenend bestuursorgaan een eigen, van de gemeente, als publiekrechtelijke rechtspersoon, te onderscheiden vorderingsrecht.

Voorgaande overweging verhindert niet dat een gemeente, als publiekrechtelijke rechtspersoon, zich naar het oordeel van de Raad met goed gevolg kan beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om de wettigheid van een vergunningsbeslissing aan te vechten wanneer blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing. De omstandigheid dat de gemeente in voorkomend geval, conform de artikelen 57, §3, 9° en 193, eerste lid Gemeentedecreet, in rechte wordt vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, doet hieraan geen afbreuk.

Uit de beslissing om in rechte te treden blijkt duidelijk dat het college van burgemeester en schepenen in rechte wenst te treden. Uit het verzoekschrift blijkt echter dat de gemeente een vordering wenst in te stellen. Beide stukken geven geen verduidelijking omtrent het belang waarover de betrokken organen menen te beschikken.

5.

De vordering tot schorsing is onontvankelijk.

...

De Raad stelt vast dat er geen redenen zijn om met betrekking tot de vordering tot vernietiging anders te oordelen.

C. Kosten van de tussenkomst

De tussenkomende partij vraagt om de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partij.

De Raad is van oordeel dat vermeld verzoek niet kan worden ingewilligd aangezien in artikel 4.8.26, §2, eerste lid VCRO wordt bepaald dat het geheel van de kosten die ten laste worden gelegd van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld bestaan uit het rolrecht, vermeld in artikel 4.8.18 VCRO, en uit het getuigengeld.

De kosten van de tussenkomst, meer specifiek het door de tussenkomende partij verschuldigde rolrecht, wordt daarentegen geregeld in artikel 4.8.19, §1/1 VCRO.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 juli 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER